

Ο ΕΡΜΗΣ

Ετησία συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχώρησός πρὸς λεπτὰ 15 τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά " 15. "

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.)

ΑΡΙΘ. 346.

(ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 31. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1846.)

ΕΤΟΣ Η.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ότε οί πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους ἐνησχολοῦντο εἰς τὴν ἀντάξιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος μας, ὁ νῦν ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας κύριος Παλμερστὼν, ἰδιωτεύων τότε ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, ἔγραψεν ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικὸν Πρέσβυν κύριον Λυόνς, δι' ἧς προσεκάλει αὐτὸν νὰ συμβουλευέσῃ ἑσούς ἐκ τῶν Ἑλλήνων πληρεξουσίων ἠδύνατο, νὰ νομοθετήσωσιν τὴν μὴ παραδοχὴν εἰς τὴν Βουλὴν ἀντιπροσώπων τῶν σωματείων· διότι ἡ παραδοχὴ τοιούτων ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Βουλὴν ἤθελεν ἐπιφέρει, κατὰ τὸν κύριον Παλμερστὼνα, ἐξωτερικὰς δυσαρεσκείας καὶ πολιτικὸς περισπασμοῦς· ὁ δὲ κύριος Μαυροκαρδάτος, τὸ ὄργανον τοῦ Ἀγγλισμοῦ, ἀντιπρόεδρος τότε τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐπρόδωσε τὰ μεγαλύτερα τοῦ ἔθνους συμφέροντα, κατορθώσας ν' ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὴν Βουλὴν οἱ τῶν σωματείων ἀντιπρόσωποι. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος καὶ οἱ ὀπαδοί του, ὡς ξενικὰ πάντοτε ὄργανα καὶ σὺνεπιεῖς εἰς τὰς προδοσίας των, καταφέρονται καὶ νῦν κατὰ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων, καὶ διὰ νὰ ματαιώσωσιν καὶ αὐτὸν, φωνασκοῦν ὅτι ἔχει σκοπὸν τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ Συντάγματος.

Ὁ καιρὸς κατέστησε καταφανέστατον ἤδη, ὅτι ὁ ἀποκλεισμός ἀπὸ τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν σωματείων, ὑπῆρξε φρικτὴ κατὰ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων προδοσία· καθότι ἀν ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς Συνόδου ἤθελεν συνεδριάζει τεσσαράκοντα περίπου σωματείων ἀντιπρόσωποι, τὸ αὐτοχθονικὸν στοιχεῖον δὲν ἤθελε θεωρεῖ ὡς τιμάρια του τὰς ἐπαρχίας,

δὲν ἤθελεν ὑψῶναι τοσοῦτον τὴν κεφαλὴν του, οὐδὲ ἤθελεν ἔχει τοσαύτας ἀνοικονομήτους ἀξιώσεις καὶ ἀπαιτήσεις.

Ἡ Γερουσία μας, τὸ νομοθετικὸν αὐτὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐγένεν ἰσόβιον διὰ νὰ ᾖται ἀνεξάρτητον, καὶ διὰ νὰ χρησιμεύῃ πρὸς συντήρησιν τῶν καθεστώτων, καταχρώμενον τοῦ πλεονεκτήματος τοῦ ἐκ τῆς ἰσοβιότητος προκύπτοντος· στήσω τὸν θρόνον μου, εἶπεν, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ότε οί πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους ἀντιγράψαντες τὰ πολιτεύματα τῶν συνταγματικῶν ἔθνῶν, παρεδέχθησαν ἀνοικεῖως τοιοῦτον νομοθετικὸν σῶμα ἐντὸς τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος μας, ἄνθρωποι καλῶς γνωρίζοντες τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ πρόσωπα ἐπροσφήτησαν, καὶ ἡ προφητεία των ἐξεπληρώθη ἅμα τὸ σῶμα αὐτὸ ἤρχισε νὰ συνεδριάζῃ. Εἶπον τότε οἱ εἰδήμονες οὗτοι ἄνθρωποι, ὅτι ἦτον ἀκατάλληλον τοιοῦτον νομοθετικὸν σῶμα εἰς ἔθνος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ἀριστοκρατικὸν στοιχεῖον, ἔχον ἄμεσον συμφέρον εἰς τὴν συντήρησιν τῶν καθεστώτων· προῖδον δὲ καὶ προεῖπον, ὅτι ἡ ἰσοβιότης μετὰ τὴν ὁποῖαν ἐπρόκειτο νὰ προικισθῇ τότε, θέλει καταστήσει τοσοῦτους τυραννίσκους, ὅσοι θέλου εἶσθαι οἱ κύριοι Γερουσιασταί· καὶ ταῦτα ἴδομεν πραγματοποιούμενα, κατὰ δυστυχίαν τῆς πατρίδος, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν ἐξαιρέσεων. Ἡ περίστασις ἐπομένως, ὅτι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ ἔθνους ἀπολαμβάνει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμνῃ προσθήκας εἰς τὸ σῶμα αὐτὸ, διὰ νὰ ματαιώσῃ ἀντεθνικὸς σκοποῦς, ἐπαρηγόρησεν ὅπως οὖν τοὺς ἀληθεῖς φίλους τῆς πατρίδος των Ἑλλήνας· ἀλλ' ἡ πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι καὶ ἡ παρηγορία αὕτη ἦτο προσωρινή· Ἡ νέα τῶν Γερουσιαστῶν φουρνιά δὲν ἐπέφερεν ἄλλο ἀποτέλεσμα, εἰμὴ τὸ νὰ γίνωσι καὶ ἄλλοι ἰσόβιοι, καὶ νὰ βαρυνθῇ μόνον

τὸ πτωχὸν ταμεῖον μας διὰ τῆς μισθοδοσίας των· ὥστε τὸ κακὸν κατασταίνεται ἀθεράπευτον, διότι καὶ πάλιν νέα φουρνιά θέλει φέροι τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

Οἱ κύριοι Γερουσιασταί, ὀλίγων τινῶν ἐξαιρουμένων, ἀφοῦ ἔδωσαν τὸ γαῖδοῦρι κατὰ τὴν παροιμίαν, θέλου νὰ στήσωσιν τὸν θρόνον των ὑπεράνω τοῦ τοῦ ὑψίτου· ἀλλὰ, κατὰ δυστυχίαν καὶ αὐτῶν καὶ τοῦ ἔθνους, δὲν ρίπτουν προσεκτικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν βλέμμα, διὰ νὰ μάθωσιν ὅτι πολλάκις εὐρέθησαν ἠπατημένοι ὅσοι τοιοῦτοτρόπως ἐσκέφθησαν· ὅτι δὲ οἱ Ἕλληνες, ὅτινες ἔχυσαν ποταμούς αίμάτων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των, καὶ διὰ νὰ κυβερνῶνται φιλελευθέρως καὶ συνταγματικῶς, ὀλίγον καιρὸν ἀνέχονται νὰ καταπιέζονται ὑπὸ τυράννων

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4305 ἀναρρῶν μου ἐξέθεσα εὐσεβάστως, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ὑπηρετήσω μετὰ ἕνα νεανίαν αὐθάδη, ὡς τὸν ἐπαρχον Καλαβρύτων κτλ.

Ἐπειδὴ τὸ νὰ συνυπηρετῶ μετὰ τὸν Μοίραρχον Κ. Πανῶν θεωρῶ μέγιστον ἀδίκημα εἰς τε τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει καὶ εἰς τὴν ὑπόληψιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπειδὴ δυστυχῶς ὁ κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός δὲν ἐσυνείδησεν εἰσέτι νὰ τιμῇ ἐπαξίως τοὺς τιμίους καὶ εἰλικρινεῖς ὑπαλλήλους τῆς Β. Κυβερνήσεως.

Ἐπειδὴ τινὲς τῶν Κυρίων βουλευτῶν τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, τοὺς ὁποίους μίᾳ σειρά παρανομῶν ἀνέδειξε τοιοῦτους, χάριν ἰδιοτελείας ἢ καὶ πολιτικῶν συμφερόντων, ἐπεμβαίνουν εἰς τὰ καθέκαστα τῆς διοικητικῆς ὑπερεσίας. . .

Σεβόμενος τὴν κοινὴν γνώμην, τὸν ἑαυτὸν μου, τὴν κα-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ.

(Συνέχεια. Ἴδε τὰ προλαβόντα φύλλα.)
(ὑπ' ἀριθ. 344 καὶ 345.)

Ἄλλ' ἄνθρωπος τις ὀνομαζόμενος Δάντων εἶχε σχηματίσει, ἅμα ἐξευρέσει ἢ ἐπαναστάσις, κόμμα, περὶ οὗ ἐγένετο ὀλιγώτερος λόγος, παρ' ὅτι ἐγένετο διὰ τὸ κόμμα τοῦ Ὀρλεάνς, καὶ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποκτήσει μεγίστην ἐπιρροήν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δικηγόρος. Ἡ ἀναιδὴς ἀσχημία του, οἱ ἀχρηστικὸι ὄμοι του, ἡ φωνὴ καὶ ἡ εὐγλωττία του ἢ κατὰ τὴν ἰδέαν διὰ τὰς τριόδους, τὸ εὖρωστον τοῦ σώματός του σχῆμα, οἱ ἀκούραστοι πνεύμονές του, ἡ ἀυθόδη κακεντρέχειά του, καὶ ἐνὶ λόγῳ, τὰ ἐλαττώματα, αἱ ἀνάγκαι καὶ τὰ μέσα του κατέστησαν αὐτὸν ἔξοχον ἐπαναστάτην κατ' ὅλην τὴν ἑκτίαν τοῦ λόγου. Εἶχεν οὗτος πνεῦμα ἐκ φύσεως, ὀλίγην παιδείαν, λεκτικὸν θαναύτως σχηματισμένον καὶ εἶδος κτηνώδους ἐνεργείας. Ὑπῆρξεν ὁ ῥήτωρ τοῦ ὄχλου, καὶ ἄξιος νὰ κρεμασθῇ εἰς μίαν ὀποιανδήποτε στάσιν. Ἦτον ἀδύνατον εἰς αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ βῆμα μιᾶς νομοθετικῆς συνόδου, ἐκτὸς μόνον διαρκούσης τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἀφοῦ κατέστη αὕτη ὀχλαγωγικὴ. Χωρὶς νὰ ᾖται ἀπηνής ὡς ἐκ τοῦ χαρακτήρος του, κατέστη τοιοῦτος ἐνεκα τῆς περιφρονησεως πάσης ἠθικῆς, ἢ τοσοῦτον αἰμοχαρῆς ὡς Ὁ Μαράτος, προσεδρεύσας μετὰ τῶν δημίων, ὅτινες ἐξετέλεσαν τὰς

σφαγὰς τοῦ Σεπτεμβρίου, ὡς ἐπρόδρουσε καὶ ὁ Μαράτος μετὰ τῶν ἄλλων δημίων. Οἱ κατάλογοι τῶν προγραφῶν ἐδὲν εὐθύνοντο καὶ ὑπεγράφοντο παρ' αὐτοῦ, καλῶς ὑπεγράφοντο καὶ παρ' ἐκείνου. Ὁ Δάντων οὗτος, ὅστις εἶχεν ὡς ἀρχὴν του τὸ νὰ χύνη αίματα, κατεφρόνει μεγάλως τὸν Μαράτον, ὅστις τὰ ἔχυνεν ἀπὸ ἔνστικτον παρακινούμενος· ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἠσθάνετο ἔλεγχον συνεδήσεως. Ὁ Δάντων δυσαρεστημένος, διότι ὁ Λουδοβίκος δέκατος ἐκτος δὲν ἐφρονέθη τὴν 20 Ἰουνίου εἶπεν, « αὐτοὶ δὲν γνωρίζουν λοιπὸν διόλου, ὅτι καὶ τὸ ἔγκλημα ἔχει ὡς αὐτὸς τὴν ὄραν των ἐρώτων του! » Διὰ νὰ εὕρῃ δὲ τὴν ὄραν ταύτην προητόίμασε τὴν 10 Αὐγούστου, ἠΐτις ὑπῆρξε πρὸ πάντων ἔργων του. Διὰ νὰ κατορθώσῃ τὴν 31 Μαΐου ἠσώτευσεν μέρος τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα εἶχε κλέψει εἰς τὸ Βέλγιον, καὶ ἐπαραπονεῖτο ὅτι δὲν ἐδυνήθη νὰ μισθώσῃ τότε, εἰμὴ μόνον 2200 ὑπομισθίους. Ἄν δὲ ᾖται ἀληθὲς ὅτι ἐκλαυσεν ἐπομένως διὰ τὰ σφάγια τῆς ἡμέρας αὐτῆς, τὰ ὁποῖα μετὰ τέσσαρας μῆνας ἴδε νὰ σύρονται εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς, τὰ δάκρυα ταῦτα δὲν προήλθον ἀπὸ αἰσθημα φιλανθρωπίας ἢ εὐσπλαχνίας πρὸς τοὺς ὑπεναντίους του, τοὺς ὁποίους ἀπεστρέφετο καὶ ἐφοβεῖτο, ἀλλ' ἐκλαυσε διότι ἤρχισε νὰ τρέμῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἐνεκα τῆς τρομερᾶς ἐπιρροῆς τῆς ὁποῖαν ἀπέκτα τότε Ὁ Ροβεσπιέρος, ὅστις διὰ τῆς ἡσύχου ὑποκρισίας του τὸν ὑπερέβαινε πάντοτε. Τὰ δάκρυα του λοιπὸν ὑπῆρξαν προαίσθημα καὶ οὐχὶ μεταμέλεια. Εἶχεν οὗτος ἀρκετὰ φῶτα διὰ νὰ προῖδῃ τοὺς κινδύνους,

καὶ μολονταῦτο δὲν ἔπραξε μὴδὲν διὰ νὰ τοὺς προλάβῃ. Ἡ συνήθης ἐμπιστοσύνη του καὶ ἡ κλίσις του πρὸς τὴν ἠδονὴν ὑπερίσχυσαν τῶν προσωρινῶν φόβων του· ἔπεσε λοιπὸν, καὶ ἔπρεπε νὰ πέσῃ πρὸ τοῦ Ροβεσπιέρου, διότι αὐτὸς μὲν ὠπισθοδρόμει κατὰ τὰ ἐγκλήματα, ὁ δὲ Ροβεσπιέρος ἐπροχώρει πάντοτε εἰς αὐτὰ, καταστρέφων ἀλληλοδιαδόχως τοὺς συνενόχους καὶ τὰ ὄργανά του, διὰ τῆς χειρὸς τοῦ ὄχλου τοῦ ὁποίου ἦτον ὁ ἐπιτηδείτερος κόλαξ. Ὁ Δάντων ὑψώθεις ἐθεώρησε τὴν ὑψωσίν του ὡς προελθούσαν ἀπὸ προσωπικῆν του ἰκανότητα καὶ ἠπατήθη, διότι ἡ δύναμις τῶν δημαγωγῶν μας ἐστηρίχθη εἰς τὸν ὄχλον, τὸν ὁποῖον ὠφείλον νὰ κινῶσιν ἀκαταπαύστως, ν' ἀπατώσιν καὶ νὰ χορταίνωσιν, ὡς βέβαιον μετὰ τὰ ἄγρια θηρία τὰ ἐπιπίπτοντα ἐπὶ τῶν ὀδηγῶν των, ἀν ἀμελήσωσι νὰ τὰ χορτάσωσιν. Ὁ Δάντων φερόμενος εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς ἐδειξεν εὐτολμίαν καὶ ἀλαζωνείαν· οὗτος δὲ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μετὰ τοῦ Μαράτου καὶ τῶν ἄλλων κακούργων, τοὺς ὁποίους ἀνωτέρω ἀνέφερον, καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ ἀντιπρόσωποι ὀλοκλήρου τῆς Γαλλίας προετοίμαζον εἰς τὴν ἀνάγκην τὸ Συντάγμα νομίμως μονάρχικόν, ἤγειραν εἰς γωνίαν τινα τῶν Παρισίων ἐστία ἀναρχίας καὶ ἐξουσίας καταστρεπτικῆν· καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀπειράκις εὐκολώτερον τὸ καταστρέφειν ἢ τὸ οἰκοδομεῖν, καὶ τὸ ὅτι μετὰ τῆς παραλογίας ἐνὸς σχεδίου γενικῆς καταστροφῆς εἶναι μᾶλλον συνειπὲς αἱ κακούργοι παρὰ οἱ νομοθέται ὅταν σχεδιάζουσι πολιτεύματα, τὸ καταστρεπτικὸν δαιμόνιον ἐνίκησε.

Τὴν ἐποχὴν ταύτην κἀνὲν κόμμα ἐσκέπτετο περὶ τῆς δη-

ταγωγὴν μου, τὴν ἡλικίαν μου, καὶ πρὸ πάντων τὴν ὑπόληψιν τῆς Β. Κυβερνήσεως. . . παραιτοῦμαι τῆς ὁποίας διακατέχω Νομαρχικῆς θέσεως, ὑπὸ τὴν ῥητὴν αἴρεσιν, ὅτι ἂν ἐν τὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον δὲν μοῦ δοθῇ αὕτη, εἶμαι βιασμένος νὰ ἀναθέσω τὴν ὑπερσίαν εἰς τὸν φυσικὸν διαδοχὸν μου, καὶ νὰ ἀποσυρθῶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον κτλ.

Ὁ εὐπειθ. Νομάρχης Ἀγαθίας καὶ Ἡλίδος
Δ. Κ. Δούκας

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΘΡΑΚΟ-ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ.

Ὁ περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Θρακοβουλγάρων καὶ Σέρβων κανονισμὸς ἐφάνη εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν νέον ὄπλον συκοφαντίας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Μόλις ἐδημοσιεύθη οὗτος, καὶ παρευθὺς τὰ δύο κυριώτερα ὄργανα τῆς ἀντιπολίτευσεως, ἡ Ἀθηναῖα καὶ ὁ Αἰὼν, ἐσπευσαν νὰ δημοσιεύσουν νέους Φιλιππικούς, κηρύττοντες ἄνευ τινὸς αἰδουῶς, ὅτι ὁ κανονισμὸς ὑποκρύπτει, ἀντὶ συνοικισμοῦ, μυστικὴν ἐταιρίαν, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν καταστροφὴν τοῦ Παντός.

Εἴμεθα συγκαταβατικοὶ ὑπὲρ τῶν ἀντιπολιτευομένων, τοὺς συγχωροῦμεν ἐκ παντὸς τρόπου νὰ προσβάλωσι τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς φίλους τῆς, δύνανται νὰ διυλίσωσι τὸν κώλυμα καὶ νὰ καταπίνωσι τὴν κάμηλον· ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ γίνωται ἐπὶ τοσοῦτον ἀνήθικοι καὶ καταγελαστοί, κηρύττοντες ἱερὸν πόλεμον εἰς τὰς σκιάς, καὶ παραμορφώνοντες τὰ πασιφανῆ καὶ τὰ πλέον ἱερὰ πράγματα.

Εἴμεθα ἀγαπῶμεν τὰς ἀντεγγλήσεις, ἀποστρεφόμεθα τὰς προσωπικότητας, ἀλλ' ἐπειδὴ μᾶς ἀποδίδουσι νέαν μυστικὴν ἐταιρίαν μετὰ τὸν σκοπὸν τῆς καταστροφῆς τοῦ Συντάγματος, ἃς μᾶς ἐπιτρέψωσι νὰ τὸς ἐρωτήσωμεν, εἰς πῶτα προηγουμένα ἢ νέα διδόμενα στηρίζονται. Τὸ παρελθὸν ἔφερον εἰς τέσσαρας μυστικὰς ἐταιρίας καὶ μίαν συνομοσίαν, ταῦτα δὲ εἶναι ὁ Φρίκη, τὸ Ρόπαλον τοῦ Ἡράκλειους, ἡ Φιλορθοδοξία, ἡ Μεγάλη Ἀδελφότης καὶ ἡ συνομοσία ἢ καταστρέψασα τὴν ἐν Προνοία ἐθνοσυνέλευσιν· δύνανται νὰ ὑποστηρίξωσι διὰ τῶν πραγμάτων, ὅτι τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα ἐδημιούργησεν, ἐμυήθη ἢ μετέσχε τῶν μυστηρίων ἢ τῶν πράξεων τῶν ἐταιριῶν καὶ τῆς συνομοσίας ταύτης; ἔχουσι ἄλλων νὰ μᾶς προσάψωσι; ὅχι θέβαια ἀπ' ἐναντίας τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος γνωρίζει, ὅτι ἂν ἀπέτυχον κατὰ μέγα μέρος αἱ ῥηθείσαι ἐταιρίαι, τοῦτο ὄφει

λεται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος.

Διασαλπίζοντες ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, ὅτι ἐπιθυμοῦμεν καὶ διώκομεν τὴν καταστροφὴν τοῦ Συντάγματος, ἐλησμένησαν ὅτι προδίδουν μᾶλλον τὰ αἰσθήματα τῆς καρδίας τῶν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς θέσεώς των.

Σύστημα, τὸ ὁποῖον καθ' ὅλας τὰς συσταγματικὰς περιόδους τῆς Ἑλλάδος, ἔλαβεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄνευ συνδρομῆς ξένης χειρὸς τὴν ὑπεροχὴν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἔχει τὰς πλαυτετέρας, τὰς εἰλικρινετέρας συμπαθείας τῶν ἐπαρχιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζουν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ· σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐκ παλαιῶν χρόνων ἔδειξεν, ὅτι προσθεύει ὡς μόνον πολιτεύμα ἀρμόδιον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Συνταγματικὴν Μοναρχίαν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιθυμῇ τὴν καταστροφὴν τοῦ Συντάγματος, μετ' ἄλλους λόγους τὴν ἐξουδένωσιν τῆς πατρίδος καὶ τὴν ἠθικὴν του ταπεινώσιν.

Ἐξεσχίσθη τὸ Σύνταγμα δι' ἓν ἔτος ἀπὸ Ἑλληνικὰς χεῖρας κατὰ τὸ 1826, ἀλλ' αὐτὰ δὲν ἦσαν θεβαίως αἱ χεῖρες τῶν φίλων μας. Ἐὰν ὑπάρχη σήμερον ἐπιβουλὴ, τεκταινομένη κατὰ τὸ Σύνταγμα, αὕτη δὲν δύναται νὰ ἦναι μελέτη, εἰμὴ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἀπληγισμένοι νὰ διοικήσωσι τὸν τόπον διὰ τοῦ τόπου, εὐχρύνται· καὶ παρακαλοῦν τὴν ξενικὴν ἐπέμβασιν. Ἄλλως τε καὶ ἡ τακτικὴ των, καθὼς καὶ ἄλλοτε παρετηρήσαμεν, εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον τοὺς ὀδηγεῖ.

Ποῖον ἄλλο ἀποτέλεσμα θέβαιον δύναται νὰ ἔχη ἡ συστηματικὴ των κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἀντιπολίτευσις, ὁπότεν οὗτοι ὡς ἐκ τῶν ἑτερογενῶν στοιχείων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐσχηματίσθησαν, δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ μορφώσωσι Κυβέρνησιν, φέρουσαν τὰς ἀπαιτούμενας ἐγγυήσεις; Ἐπειτα διὰ νὰ θριαμβεύσῃ ἐπὶ τέλους μία ἀντιπολίτευσις, ἀπαιτεῖται νὰ μὲν ἄειποτε ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς μετριότητος καὶ τῆς ἠθικότητος, τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἀληθείας. Ἡκολούθησαν αὐτὴν τὴν γραμμὴν; ὅχι, ἀπεναντίας, εἰς ὅλα τὰ ἐπικρατήματα εὐρίσκει τις τὴν σφραγίδα τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς παραφορᾶς, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς συκοφαντίας. Λυπούμεθα διότι ἀναγκάζομεθα νὰ ὀνομάσωμεν τὰ πράγματα μετὰ τὰ κύρια αὐτῶν ὀνόματα. Ἐκέρυξαν, ὅτι ὁ Κωλέττης ἐπιβουλεύεται τὰς μεθορίας ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας διὰ τοῦ Βελέντζα, θεθέντος ἐπὶ κεφαλῆς δεκαοκτὼ χιλιάδων στρατιωτῶν. Ἐβαλον εἰς ἀνησυχίαν τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Εὐρώπην μετ' ἐπαισητὴν ἐλάθει τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, καὶ ὁμοίως ὁ Βελέντζας εὐρέθῃ ἐργαζόμενος εἰς τὸ ἀγροκῆπιόν του, καὶ ὁ Κωλέττης καταγιγόμενος μετ' ἐπιτυχίαν ὑ-

μοκρατίας, ἣτις ἠδύνατο μὲν νὰ ἦναι τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν κεφαλῶν τινῶν πεπωρωμένων καὶ κερδοσκοπία ὀλίγων πολιτικῶν, ἀλλὰ δὲν ὑπέρθε διόλου σκοπὸς σχηματισμένος. Πᾶν ὅ,τι συνθέτει τὸ πολιτικὸν σῶμα, τοῦ ὁποίου στοιχεῖα εἶναι ἡ ἰδιοκτησία, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ ἀνάπτυξη, ἐπεθύμει, ὅτι δύναται νὰ ἐπιθυμῆσῃ ὁ φρονιμὸς ἀνθρώπος· ἐπεθύμει δηλαδὴ Κυβέρνησιν νόμιμον καὶ συσταγματικὴν ὑπὸ ὁποιοῦνδήποτε ὀνόμα, ἐξασαλπίζουσαν εἰς ἕκαστον ἄτομον τὴν ἀτάραχον ἀπόλαυσιν αὐτῶν τῶν φυσικῶν καὶ πολιτικῶν πλεονεκτημάτων. Ἄλλ' αἱ περιστάσεις παρεῖχον μεγάλα μέσα ἀτάξιας εἰς μίαν κλάσιν ἀνθρώπων, οἵτινες συνελθόντες διὰ πρώτην φορὰν ἐνόμισαν ὅτι θέλουσι κερδίσει τὸ πᾶν καταστρέφοντες τὸ πᾶν καὶ διὰ νὰ κατανοήσῃ τις καλῶς αὐτὴν τὴν ἄμεσον ἀντίθεσιν τῶν εὐχῶν καὶ τῶν συμφερόντων, πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς τὴν διαφορὰν τῶν ἰδεῶν, τὴν στιγμὴν μιᾶς ἐπαναστάσεως ὁποία ἦτον ἡ ἰδικὴ μας.

Κατὰ τὰ ὅσα ἐγράφθησαν περὶ βελτιώσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ αὕτη ἡ κυβέρνησις ἐσυγχώρησε νὰ γράφονται ταῦτα καὶ νὰ δημοσιεύωνται, κατεσταίνετο φανερόν, ὅτι τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα ἦθελεν εἶσθαι ἡ κατάργησις παντὸς εἶδους προνομίων, ἐκ τῶν ὁποίων ὠφελεῖτο μία κλάσις πολιτῶν διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἄλλων. Ἡ κατάργησις ὅθεν τῶν προνομίων αὐτῶν καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ἦσαν τὰ πρώτιστα προφυλακτικὰ ἐναντίον αὐτῆς τῆς καταχρήσεως, καὶ δὲν ἐπρόκειτο πλέον, παρὰ νὰ εὐρεθῇ τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἐγγυώμενον τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου σταθεῖσαν νέαν τάξιν. Ἡ τάξις αὕτη ἐγένετο διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ἕκαστον, ὅστις ἠθέλε συναισθάνεσθαι εἰς ἑαυτὸν ἀξίαν τι-

να. Ἡ τάξις αὕτη εἶναι ἀπ' ἑαυτῆς βοηθητικὴ εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἰκανότητα, εἰς τὰς ὁποίας χορηγεῖ τὰς πρώτας θέσεις καὶ τὰς τιμὰς εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὴν ὁποίαν ἐνθαζόμενος εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν ὁποίαν ἀπαλλάττει ἀπὸ θάρη καὶ προστατεύει καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον, τοῦ ὁποίου ἐκτείνει τὰ μέσα. Τοιαύτη λοιπὸν πραγμάτων κατάστασις πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλην ἔνωσιν ψήφων, διὰ νὰ ἐπαπειλῇ πᾶν πρόσκομμα. Ἀπατῶνται μολοντοῦτο, ὅσοι φρονοῦν ὅτι αὐτὰ πῶς πάντοτε συμβαίνει! Πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ παγίωσιν τῆς τάξεως αὐτῆς ἀπαιτοῦνται πολιτικαὶ προφυλάξεις καὶ μέσα ἰσχύος, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ κοινωνικὴ τάξις θέλει τοσοῦτον μᾶλλον ἐπαπειλεῖσθαι, καθόσον τὸ κράτος εἶναι ἰσχυρότερον καὶ πολυαριθμότερον ὁ ὄχλος του. Τοῦτο συνέθε εἰς ἡμᾶς.

Ἡ τάξις εἶναι ἐκ τῶν ὠραιωτέρων πραγμάτων, ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς καλοὺς οἵτινες ὠφελοῦνται ἐξ αὐτῆς, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τοὺς κακοὺς οἵτινες τὴν φοβοῦνται. Εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ τελευταῖοι εἶναι ἀπανταχοῦ εὐαριθμοί, ἄνευ δὲ τούτου οὐδὲν κράτος δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Δὲν λαλῶ ἐνταῦθα περὶ τῶν παθῶν τὰ ὁποία εἶναι κοινὰ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ περὶ τῆς κακεντρεχείας, τῆς διαφορᾶς, τοῦ θαναύσου καὶ τῆς ἀμαθείας, ἅτινα χαρακτηρίζουν πανταχοῦ τὴν τελευταίαν κλάσιν τῆς κοινωνίας καὶ τὸν συρφετῶδη ὄχλον. Πόσοι λοιπὸν ὑπέρξαν ἐξ αὐτοῦ τοῦ εἶδους τῶν ἀνθρώπων εἰς κράτος, ὁποῖον ἡ Γαλλία, μετὰ τὴν ἐπαναστάσιν τοῦ 89; καὶ ὑπὸ ποίαν ἐπιφάνειαν ἐθεώρησαν τὸ παρελθὸν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν νέων νόμων; Θέλει φανῆ ἄραγε τοῦτο εἰς τὴν ὠραίαν καὶ λαμπρὰν εἰκόνα τὴν ὁποίαν θέλω διαγράψαι; Διόλου Μολονότι ἔλαβε χώραν μία μόνη βικιοπραγία, ἡ ἄλωσις

περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν μεθοριῶν. Δεύτερον στρατήγημα. Ἡ ληστεία ἐκάλυψε τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἡ καθέδρα ἐπολιόρχετο ὑπὸ ληστῶν, εἰς τὸ Μαρούσιον εἶχον φανευθῆ περι τοὺς ἑξακοσίους κατοίκους. Ἐντεῦθεν οἱ περιηγηταὶ ἔφευγον τὴν Ἑλλάδα, ὡς τὸν τόπον τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς φρίκης, καὶ μόνον τοῦτο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἶχεν ἐπενεχθῆ ὁ βαρὺς πέλεκυς ἐπὶ τῶν ληστῶν, καὶ ἡ κοινὴ ἀσφάλεια εἶχε λάβει νέας ἐγγυήσεις. Διέφυγε μόνον τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων ὁ ἀπλοῦς Βαγγέλης Κομπογιάννης, καθ' ἣν στιγμὴν ἐστρατολογοῦσε διὰ σκοποῦς, τοὺς ὁποίους γνωρίζει μόνῃ ἢ ἀντιπολίτευσις.

Τρίτον στρατήγημα. Ὁ Κωλέττης ὀδεύει πρὸς τὴν δικτατορίαν, ἐπιβουλεύεται τὸν θρόνον· μυρία εἰσηγήσεις κατὰ πίστειας, καὶ ὁμοίως, ἀντὶ τούτου, ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Εὐρώπη εἶχον ἤδη ἀδιστακτοὺς ἀποδείξεις τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν θρόνον. Τέταρτον στρατήγημα. Συλλαμβάνεται δὴθεν δύο ἐπιστολαὶ Ἰησοῦτων, ἀνακαλύπτεται ὑπόμνημα τοῦ Βαλερστάιν· ἐντεῦθεν διασαλπίζεται ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας κατὰ τῶν ἀρθρων 2 καὶ 40 τοῦ Συντάγματος, καὶ ὁμοίως τὴν ἀνακαλύπτεται: αἱ ἐπιστολαὶ πλαστὰ καὶ τὸ ὑπόμνημα ἢ ἀνυπαρκτον, ἢ ἄνευ τινὸς ἀξίας διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Πέμπτον στρατήγημα. Ἐπιβουλὴ σπουδαία κατὰ τοῦ Συντάγματος, ἐταιρία μυστικὴ σχηματιζομένη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ περιλαμβάνουσα ἕξοχα ὑποκείμενα, καὶ ὁμοίως γενομένων δικαστικῶν ἀνακρίσεων, τί ἐξελέγχεται; κάποιος Ἀντώνιος Ἀρτινὸς μεταβάς εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν πρὸ ἡμερῶν, ἀρχὴ καὶ τέλος τῆς ἀνυπαρκτοῦ ταύτης ἐπιβουλῆς.

Ἐκτον στρατήγημα. Ἀφανὴς χεῖρ συλλαμβάνει καὶ παρακαταθέτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Αἰῶνος τὴν περιβόητον ἐπιστολὴν τοῦ Φρίκη, τὴν περιέχουσαν ὅλα τὰ κακοῦργήματα τοῦ ὑπουργείου, τὸ πολυθρόνητον Πᾶν. Τὰ δικαστήρια ἐπιλαμβάνονται τῆς σπουδαίας ταύτης ὑποθέσεως: ἀλλ' ἀνοίγεται τὸ Πᾶν, καὶ ἐν αὐτῷ δὲν εὐρίσκειται, εἰμὴ μία συμμορία ἀθλιῶν πλαστογράφων.

Ἐκ τῆς συνοπτικῆς ἐκθέσεως τῶν ὀλίγων τούτων, ἀλλὰ σπουδαίων συμβάντων, ἃς κρίνωσιν οἱ ἀναγνώσται μας, εἰν ἔχομεν δίκαιον νὰ ἀμφιβάλωμεν περὶ τῆς καλῆς πίστεως τῶν ἀντιπάλων μας, καὶ ἐὰν οὗτοι εὐρίσκωνται εἰς θέσιν νὰ διαβάσωσι μετ' ἀποδοτικῆς κἄν ποὺς ἀνθρώπους τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος καὶ μολοντοῦτο ποσῶς δὲν τοὺς ὠφέλησεν ἢ πείρα τοῦ παρελθόντος; ἡ τακτικὴ των δὲν ἀλλάζει, ἐπρωτίμησαν τὴν ὁδὸν τῆς ἀγυρτείας καὶ τῆς συκοφαντίας, ἡ-

δηλαδὴ τῆς Βασιλείας, τὰ δὲ λοιπὰ ἐνεργήθησαν διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν θελήσεων, ἦτον ἀναγκαῖα μολοντοῦτο διὰ μίαν στιγμὴν ἢ χρῆσις τῆς δυνάμεως τοῦ ὄχλου. Ἐκατὸν χιλιάδες ἄνθρωποι ἦσαν ὠπλισμένοι εἰς τοὺς Παρισίους, ὅτε ὁ Βασιλεὺς εἰσελθὼν τὴν 17. Ἰουλίου κατέλυσε εἰς τὸ Δημαρχεῖον, καὶ ὅτε ἔλαβον χώραν ἐκεῖνοι αἱ μεγάλοι ταραχαὶ καὶ πυρκαϊαί. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις οἱ κίνδυνοι καὶ αἱ συνδρομαὶ κατασταίνουσι ἴσους ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, τὸ πᾶν συγγέεται εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρον, καὶ αὐτὸς ὅστις ἔχει ἔργον του τὸ κλέπτειν καὶ διαρπάζειν τὰς οἰκίας, εἶναι δεκτικὸς τότε διὰ νὰ κατασβύσῃ τὸ πῦρ. Ἐκτοτε δὲ ὁ ὄχλος ὠνομάσθη τὸ ἔθνος, νομίμας ὅτι ὑπὲρ αὐτοῦ μόνου ἐγένετο ἡ ἐπανάστασις, καὶ ὅτι ὅσοι δὲν ἐσήμαινον τίποτε πρὸ αὐτοῦ, ἔμελλον τοῦ λοιποῦ, δι' αὐτὸν μόνον τὸν λόγον, νὰ καταστῶσι τὸ πᾶν. Ἄς κρίνῃ λοιπὸν ἕκαστος μετ' ὅποιαν ἀπληστον εὐχαρίστησιν ἠκροάζοντο ὑπὸ τοῦ ὄχλου, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, ὅσοι ἐδίδασκον τὴν διδασκαλίαν αὐτὴν, καὶ πόσαι περιστάσεις ἔμελλον νὰ τὴν ὑποστηρίξουν καὶ νὰ τὴν διαδώσωσιν.

Αἱ ἐν θριάμβῳ περιφερόμεναι ἐσφαγμένοι κεφαλαὶ κατὰ τὰς πρώτας τῆς ἐπαναστάσεως ἡμέρας, αἱ αἰματηραὶ ἀπὸ πειραι πάντοτε ἀπεχθεις καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐνόχους, θεωρούμεναι ὁμοίως ὡς δικαιοσύνη τοῦ λαοῦ, μολονότι τὰ θύματα δὲν εἶχον πράξει μηδὲν ἐγκλημα· αἱ φρικτώτεροι βίαια πράγματα αἱ εἰς τὰς Βερσαλλίας πραχθεῖσαι τὴν 6. Ὀκτωβρίου καὶ κούφως δικαιολογηθεῖσαι, ἡ ἀκολασία τοῦ θήματος εἰς τὴν ἐθνικὴν σύνοδον, ἢ ὑπὸ τινῶν φοβουμένη ὑπὸ ἄλλων δὲ κολακευομένη, ὅλα ταῦτα συνέτειναν νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τὸ

μεις δὲν τοὺς πταίωμεν εὐρίσκουσι νεαν ἑταιρίαν, ἐπιβουλεὺς μὲν τὴν ἀναστάσει τῆς Τουρκίας εἰς τὸν κανονισμόν τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ὀρακοβουλγάρων, δὲν εἶναι καὶ γελοῖοι: Ἡ κοσθή ποτὲ μυστικῆ ἑταιρία, τοιαύτης μάλιστα φύσεως, ὑπεργουσα διὰ κανονισμοῦ δημοσιευμένου διὰ τοῦ τύπου; συμβάλλεται μυστικῆ ἑταιρία καὶ δημοσιότης εἰς μίαν ἐποχὴν, καὶ ἦν καὶ αὐτὰ τὰ ἀπόβροχτα τῶν κατὰ συνθήκην γραφομένων μάλιστα λαμβάνουσι τοὺς ἀπλουστεροὺς; Ἄς ἀκούσωμεν μὲ ποῖα λογικὰ ἐπιχειρήματα φθάνουν εἰς αὐτὸ τὸ συμπέρασμα.

Οἱ μὲν περὶ τὴν Ἀθῆναι, δὲν ἐξάγεται, λέγουσιν, τοιοῦτον τι ἀπὸ τῶν κανονισμῶν, ἐξάγεται ὅμως ἀπὸ τὴν πεποιθῆσιν, τὴν ἑπὶ τὴν ἔχουσι οἱ καλοὶ οὗτοι πατριῶται, ὅτι ὑπάρχει ἐπιβουλή κατὰ τοῦ συντάγματος ἐκ τοῦ λογικοῦ τούτου ἐπιχειρήματος ἐξάγεται τὸ λογικώτερον συμπέρασμα, ὅτι πᾶσα πρᾶξις τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος, πᾶν ἔγγραφο ἐπίσημον ἢ ἰδιωτικόν, πᾶν συνάλλαγμα, μισθίασμα, βάδισμα, γινόμενον ὑπὸ αὐτῶν εἶναι κινήματα ἀλάθηστα κατὰ τὸ Συντάγμα. Οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰῶνα εἶναι τολμηρότεροι οὗτοι ἐξάγουσιν ὅλας τὰς σκευωρίας ἐξ αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ εἶναι μάλιστα νὰ ἀπαντᾷ τις εἰς προφανῆ καὶ πλήρη παραλογισμοῦ ἀπορίσματα ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν πιστεύουσιν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐπὶ λέγουσιν. Μολοντοῦτο, διὰ νὰ καταδείξωμεν εἰς τὸ κοινὸν μέχρι τίνος ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ἐρχόμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν ὀλίγας καὶ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρατηρήσεις.

Αἱ προσπάθειαι τῶν Ὀρακοβουλγάρων διὰ νὰ διατηρήσωσιν ἀντιπροσωπικὸν δικαίωμα εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ σώματα τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι σημεριναί, καθὼς ἐπιβεβαιῶσιν τοῦτο καὶ οἱ περὶ τὸν Αἰῶνα, λησμονήσαντες ἢ μὴ θελήσαντες ἴσως νὰ μνημονεύσωσιν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς Προνοίας ὠνόμασαν πληρεξουσίου. Ὅταν ἦ ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνέλευσις ἐθέσπισεν, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν βουλὴν δίδεται εἰς μόνους τοὺς μετὰ τὴν ἀνάστασιν, οἱ τινες, συνοικισθέντες πραγματικῶς, ἀπαρτήσωσιν τὸν ὀρίσθῆναι ἀριθμὸν τῶν κατοίκων, οἱ Ὀρακοβούλγαροι ἀμέσως ἐσκέφθησαν περὶ τοῦ πῶς νὰ συνοικισθῶσιν, καὶ τὴν 2. Ἀπριλίου 1844 συναθροίσαντες ἐν Ἀθήναις εἰς Γενικὴν συνέλευσιν ἐξελέξαντο ἐπιτροπὴν οἰκιστῶν.

Παρήλθον δεκαεὶς μῆνες καὶ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δὲν ἐνήργησε τὸ παραμικρὸν, ἔνεκα τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἀπουσίας τῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς. Τοῦτο ἠνάγκασε τοὺς Ὀρακοβούλους νὰ συνέλθωσιν δις κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ

πλήθος αὐτὸ, τὸ ὅποσον ὠνόμαζον λαὸν, ὑψηλὴν ἰδέαν τῆς ἰσχύος καὶ τῶν δικαιωμάτων του, ἰδέαν τὴν ὅποιαν ἡ ἀμάθεια κατὰ διαφορά του δὲν ἐσυγχώρουσιν εἰς αὐτὸν μήτε νὰ ἐπανορθώσῃ μήτε νὰ συστειλῇ.

Ἐξ ἄλλου μέρους πάλιν, τὸ μεταξὺ τῆς Συνόδου συναγματικῶν κόμμα, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Μιραβὼ ἐπραξάν μὲγιστον σφάλμα φοβηθέντες ἐκαυχῆθησαν ὅτι ἤθελον ἀντιτάξει εἰς τὸ ἐναντίον κόμμα τὴν ἐξουσιαστικὴν καὶ ἐπικίνδυνον ἐπιρροὴν τοῦ θήματος, καὶ δὲν παρετήρησαν ὅτι δὲν εἶχον χρεῖαν τούτου, ἀλλ' ὅτι ὑψώσαν ἀναρχικὴν δυνάμιν, ἣτις ἐξουσιάζει κατ' ἀνάγκην τοὺς ὅσους κάμουν χρεῖσιν αὐτῆς, καὶ ὅτι τοιοῦτο τρόπος ἐνεργούντες, προετοιμάζον εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν τὴν καταστροφὴν τῶν καὶ τῶν ἐλθόντων. Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι, ὅτι εἰς τὴν ἐπανάστασιν ταύτην κάμματα πατριὰ συνησθάνθη τὰς πραγματικὰς δυνάμεις τῆς καὶ ἔκαμε χρῆσιν αὐτῶν ὅτι δὲ καὶ ἡ ἔχουσα δυνάμιν πρόσκαιρον ἐθροιάβευσεν μόνον καὶ μόνον, διότι ἔδοσεν ἀκαπακώστως, εἴτε μὲ σκοπὸν εἴτε ἐν καλῇ πίστει, εἰς τὴν δυνάμιν τῆς ὑπερβολικῆν ἰδέαν, ἣτις ἐνισχύθη χωρὶς νὰ γίνῃ πρόβλεψις περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς.

Ἡ παράφορὰ εἶχεν ὡς πρωτίστην αἰτίαν τῆς τὴν κατὰ χρεῖσιν τῶν λέξεων, κατασταθεῖσιν συνεθεστέρων καὶ λαβοῦσιν ἀλληλοδιαδόχως ἔνοιαν ὑπερβολικὴν, βεβιασμένην καὶ τέλος κατ' ὀλοκληρίαν παράλογον καὶ ἀντιφατικὴν. Ὅτι δὲ ἔδοσε βαρῦτητα εἰς τὸ τερατώδες αὐτὸ λεκτικόν, ὑπῆρξεν ἄλλο τερατώδες, ἢ ὑπαρξίς τῶν λαϊκῶν ἑταιριῶν τῶν ὀπίω ὡς, εἶδομεν, οἱ Ἰακωβίνοι ὑπῆρξαν ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ ὑπογραμμὸς. Εἰς τὰς ἑταιρίας αὐτὰς ὄφειλον κατὰ φυσικὸν λό-

1845, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην συνέλευσιν διώρισαν μετὰ τινῶν παλαιῶν καὶ νέους οἰκιστὰς, ἐπιφορτίσαντες αὐτοὺς νὰ συντάξωσιν κανονισμόν καὶ νὰ τὸν ὑποβάλωσιν; εἰς αὐτοὺς. Ὁ κανονισμὸς συνταχθεὶς ὑπεβλήθη εἰς δευτέραν γενικὴν συνέλευσιν, ἐνεκρίθη μετὰ τινῶν τροπολογίας καὶ ὑπεγράφη παρὰ πάντων.

Οἱ οἰκιστὰι ὑπέβαλον τὸν Κανονισμόν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἣτις πρὸ ὀλίγου τὸν ἐπεκύρωσεν. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀκριβὲς ἱστορικὸν τοῦ κανονισμοῦ, ἐκ τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ὁποῦ ἐξάγεται ἀδιστακτικῶς ὁ ἄδολος καὶ μοναδικὸς σκοπὸς τοῦ συνοικισμοῦ. Ἀλλὰ τίς ἡ χρεῖα, λέγουσιν, κανονισμοῦ διὰ συνοικισμόν μάλιστα, ὅστις δὲν θέλει πραγματοποιηθῆ; ἀπαντῶμεν. Εἰς πᾶσαν εὐνομούμενην πολιτείαν δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ συνέρχωνται πολλοὶ, νὰ σχεδιάζουσι καὶ νὰ ἐνεργοῦν ἄνευ κανονισμοῦ ἐγκεκριμένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κανονισμὸς ἔπειτα ὀρίζει τὰς ἀμοιβὰς ὑποχρεώσεις τῶν οἰκιστῶν καὶ τῶν οἰκισσόμενων. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ καὶ ὁ οἰκιστὴς καὶ ὁ οἰκισσόμενος τί θὰ ἐνεργήσῃ καὶ τί θὰ συνεισφέρει ὁ κανονισμὸς κανονίζει καὶ τὴν διαχειρίσεως. Ὅσοι ἐτέθησαν εἰς τὴν διοίκησιν κοινῶν πραγμάτων, καὶ ἀνέλαβον διαχειρίσιν, ἂν καὶ μὲ ὄλην τὴν ἀφιλοκέρδειαν, ἄνευ ὅμως τακτικῶ ἑλέγχου εἰσπραξέως καὶ δαπάνης, γνωρίζουσι εἰς ποῖας συκοφαντίας ὑπέπεσαν. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι αἱ πιθανότητες περὶ τοῦ ἀποτελέσματος ἐνὸς συνοικισμοῦ, ὁ κανονισμὸς εἶναι ἀπαραίτητος, διότι φέρει εἰς φῶς τὰς ἐνεργείας ἐκάστου μέλους, δεικνύει τὸν ζῆλον τῶν μὲν καὶ τὴν ἀφροντίαν τῶν ἄλλων, ἀπομακρύνει τὰς συκοφαντίας καὶ τὰς παρεξηγήσεις, καὶ ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας κάμνει καταφανῆ τὰ ἀληθῆ προσκόμματα, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἀπέτυχον ἂν δὲν εὐδοκίμησαν προγενέστεροι συνοικισμοί, τοῦτο δὲν εἶναι ἰσχυρὸς λόγος διὰ νὰ μὴ προσπαθῶσιν ἄλλοι ὑπὲρ τῆς πραγματοποίησεως ἐνὸς τρίτου. Πᾶς συνοικισμὸς ἔχει ἰδιαιτέρα στοιχεῖα ὑπάρξεως ἢ διαλύσεως, καὶ δὲν εἶναι δεδομένον εἰς κανένα νὰ ἀποφάνηται δογματικῶς, ὅτι δὲν γίνεται ὅ,τι δὲν ἐδοκιμάσθη. Τέλος πάντων ὁ ἄνθρωπος χρεωστῆς νὰ προσπαθῆσῃ ἅπαξ καὶ δις ὑπὲρ τῆς βελτιώσεώς του, καὶ μάλιστα, ὅταν πρόκειται περὶ ἀπολαύσεως δικαιωμάτων πολιτικῶν. Ἄλλ' ὁ κανονισμὸς, λέγουσιν, εἶναι πρωτότυπος εἰς τὸ εἶδος του ἄλλοι συνοικισμοὶ ἐνηργήθησαν μὲ ἀπλᾶς ἐπιτροπὰς, ἄνευ κανονισμῶν, δὲν ἐμπορεῖ ἐπομένως νὰ ἦναι ἄνευ ὑψηλοῦ σχοποῦ ὁ κανονισμὸς οὗτος. Ἄς μάθωσι λοιπὸν, ὅτι ὁ κανονισμὸς δὲν εἶναι πρωτότυπος, καὶ ὅτι εἶναι σχεδὸν ἀντιγεγραμμένος ἀπὸ κανονισμὸν προγενέ-

γον νὰ ἐνωθῶσιν πάντες οἱ ἔχοντες σκοπὸν καὶ συμφέρον νὰ βασιλευσῇ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἡ ἀρχὴ τῆς ἀταξίας, καὶ οἱ ὅποιοι ἄνευ πολλῆς ἀγγυοῖας εὐκόλως ἠδύνατο νὰ κατανοήσωσι κατὰ πόσον παρεῖχον εἰς αὐτοὺς δυνάμεις καὶ ἐλπίδας ὁ χαρακτήρ τὸν ὁποῖον ἐλάμβανε τότε ἡ ἐπανάστασις. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας, κατ' ἄς ὠπλίσθησαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, οἱ τίμιοι ἄνθρωποι κατενόησαν ὅλον τὸν κίνδυνον τῆς ἀναποφεικτοῦ μίξεως τῶν καλῶν καὶ μοχηρῶν πολιτῶν. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀφ' ὠπλίσθησαν ὅλοι ὅσοι δὲν παρέιχον οὐδεμίαν ἐγγύησιν περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὅπλων τὴν ὅποιαν ἤθελον κάμει. Ἐσπευσαν νὰ σχηματίσωσιν ἐθνοφυλακὴν καὶ ἐπομένως ἡ κατάταξις τῶν πολιτῶν εἰς αὐτὴν ἐχρησίμευσε μὲγάλως πρὸ διοργανισμῶν τῆς ἐνόπλου ταύτης δυνάμεως ἄλλα ταυτοχρόνως τ' ἀποτρόπαια φύλλα τοῦ φίλου τοῦ Λαοῦ, καὶ τοῦ Ρήτορος τοῦ Λαοῦ, καὶ πολλὰ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ γένους ὠνόμαζον τυραννίαν πᾶν εἶδος τάξεως, καὶ ἐλευθερίαν πᾶν εἶδος ἀκολασίας. Ταυτοχρόνως αἱ παράλογοι αὐταὶ καὶ στασιώδεις διακηρύξεις ἐπανελήθησαν καὶ ἐντὸς τῶν Cordelier, ἐνθα ὁ Δάντων ἰδιοποιήθη προεδρεῖαν ἀμετακίνητον. Αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ ἀναθέματος, οὕτως εἰπεῖν, ἐναντίον πάσης νομίμου ἐξουσίας, ἦτο τὸ σύνθημα ὄλων τῶν ἀναρχικῶν, ὀνομαζόμενων τότε, οἱ πατριῶται. Ἡ ἐθνοφυλακὴ προσεβάλλετο, ὡς ἔτελε χρεῖα ἀστυνομίας, καὶ ἤκουσα ἄνθρωπον κράζοντα εἰς τὰς Τουίλλερίαις π α τ ω τ α κ υ α ν α ἐ ν δ ὁ μ α τ α ! ἡ δὲ ὕβρις αὕτη ἔμεινεν ἀτιμώρητος. Ἴδον εἰς τὴν περιστασιν ταύτην, ὡς καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας, πόσον οἱ κυβερνῶντες τότε ἦσαν μακρὰν τοῦ νὰ ἔχουν καθαρὰν ἰδέαν τῆς σημαντικότητος τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἀναγκαίας αὐτῆς

στερον ἄλλου συνοικισμοῦ. Παραπέμπομεν τοὺς περιέργους εἰς τὸν κανονισμόν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Κυδωνίων, Μοσχονησίων κλπ. ὑπὸ χρονολογίαν τῆς 24 Ἰουνίου 1845. δημοσιευμένων διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ζέφυρος ἀριθ.

Οἱ περὶ τὸν Αἰῶνα ἀνακαλύπτουσι τὰ καταχθόνια σχέδια τῆς μυστικῆς ἑταιρίας εἰς τὰ ἄρθρα 3, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 20, 23, 25, 26 τοῦ κανονισμοῦ καὶ μὲλον τοῦτο, ὅταν τις λάβῃ τὸν κόπον νὰ διελεθῇ τὸν κανονισμόν τῶν Κυδωνίων θέλει βεβαιωθῆ, ὅτι αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐμπεριέχονται καὶ εἰς ἐκεῖνον. Ἐφάνη τρομερὰ ἡ περὶ αὐξήσεως τῶν μελῶν διατάξεις τοῦ 9 ἄρθρου, ἀλλὰ ποῖας συκοφαντίας δὲν ἤθελον ἄρα γε ἐκσφενδονίσει κατὰ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ὀρακοβουλγάρων, ἂν περιείχετο εἰς αὐτὸν ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ κανονισμοῦ τῶν Κυδωνίων ἔχοντος ὡς ἐφεξῆς; « Ἐκτὸς τῶν ἀποφασισάντων Κυδωνίων κτλ τὸν συνοικισμόν ὡς μέλη αὐτοῦ ἠμποροῦν νὰ γένωσιν ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς καὶ ἄλλοθενεῖς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, ὅσοι ἀποφασίσωσι νὰ συνοικισθῶσι μετὰ τῶν Αἰολέων, ἢ δύνανται νὰ συνδράμωσι δι' ὁποῦν δήποτε τρόπου εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ συνοικισμοῦ. »

Ἐπιβουλὰς λοιπὸν κατὰ τῆς πατρίδος καὶ ἀναστατώσεις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συνώμοσαν καὶ οἱ Αἰολεῖς; ἢ μήπως ἡ διὰ λεκτοῦ τὴν ὅποιαν γράφουσι καὶ ὀμιλοῦν ἐν Ἀθήναις οἱ Αἰολεῖς; διαφέρει ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὅποιαν εἰς τὸν ἴδιον τόπον ὀμιλοῦν καὶ γράφουσι οἱ Ὀρακοῖς;

Τὸ ἄρθρον 3 ἐπιφορτίζει τοὺς οἰκιστὰς νὰ προσδιορίσωσι τὸν τόπον τοῦ συνοικισμοῦ. Ἐἶναι καὶ τοῦτο μυστήριον; ἠδύνατο νὰ προσδιορισθῇ ὁ τόπος τοῦ συνοικισμοῦ πρὸ τοῦ νὰ γνωρισθῇ πόσοι ἔχον τὴν προαίρεσιν νὰ συνοικισθῶσιν, ἂν ὑπάρχωσι τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα χρηματικὰ μέσα, καὶ ποῖος ὡς ἐκ τῶν ἐπιτηδεύματων τῶν συνοικισσόμενων, εἶναι ὁ καταλληλότερος διὰ τὸν συνοικισμόν τόπος;

Τὸ 7. ἄρθρον ὀρίζει τὰς Ἀθήνας ὡς ἔδραν τῶν οἰκιστῶν καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ προσδιορισθῇ ἔδρα διὰ νὰ γνωρίζωσι τὰ μέλη; εἰς ποῖον μέρος εὐρίσκονται οἱ οἰκιστὰι; Μήπως εἰς τὰς Ἀθήνας; δὲν ἔχουσι τὴν ἔδραν τῶν πρὸ χρόνων οἱ οἰκιστὰι τῶν Μακεδόνων, καὶ ἀφοῦ μάλιστα ὁ συνοικισμὸς ἐπραγματοποιήθη κατὰ μέγα μέρος; Μήπως εἰς τὰς Ἀθήνας; δὲν ἐδρεύουσιν οἱ οἰκιστὰι τῶν Κυδωνίων; Εἶναι ἐπιβουλή κατὰ τῆς πατρίδος, ὅποταν πρόκειται περὶ συνοικισμοῦ, καὶ διωρίσθησαν οἰκιστὰι; τὸ νὰ συνεδριάξωσι δις τοῦ μηνὸς τοῦλάχιστον κατὰ τὸ ἄρθ. 8; Ἐπιβουλεύονται λοιπὸν καὶ οἱ Κυδωνεῖς τὴν πατρίδα, συνεδριάζοντες ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος κατὰ τὸ ἄρθ. 8 τοῦ κανονισμοῦ τῶν; Εἶναι

ρότητος τῶν συνεπειῶν, μόνων βάσεων πάσης κοινωνικῆς καὶ νομίμου τάξεως κατὰ πάντα καιρὸν, ἰδίως δὲ εἰς τὴν γέννησιν νέου Συντάγματος, καὶ προῦδον τὰς τεραχὰς μακρὰς τῆς ἀναρχίας, χωρὶς νὰ φαστασθῶ μολοντοῦτο τὰς φρικὰς τὰς ὁποίας ἠσθάνθημεν, καὶ τὰς ὁποίας οὐδεὶς ἠδύνατο τότε νὰ φαντασθῇ.

Ἡ Ἐθνοφυλακὴ αὕτη, ἣτις διέκοψε τοῦλάχιστον διὰ δύο σχεδὸν ἔτη καθολοκληρίαν τὸν ροῦν τῆς ληστείας, ἦτο τόσο ἐπιφορὸς εἰς τοὺς στασιαστὰς, ὥστε μὴ δυναμένοι οὗτοι νὰ τὴν διαλύσωσιν, ἐπεχειρήθησαν νὰ τὴν διαφθερίωσι καὶ νὰ τὴν ἐκνευρώσωσιν, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχον τοῦτο εἰμὴ πολὺ. Τόσον ὀλίγον ἐκρυπτον τοὺς σκοποὺς τῶν, ὥστε, ὁ Φάβρος περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1781. μὲ εἶπεν εἰς τὴν οἰκίαν μου, κατὰ συνέπειαν ὀμιλίας τινος κατ' ἡν ἐξήρθη ὀλίγον. Ἄ χ ! ὅ τ α ν ἄ π α ξ ἡ ἐ θ ν ο φ υ λ α κ ἡ δ ι α λ υ θ ῆ , θ ἑ λ ο μ ε ν ἴ δ ε ι . » Δὲν ἀπήντησα παντάπασι εἰς τὸν λόγον τοῦτον, ὅστις μὲ ἀπεκάλυπτε ὅτι ἤξευρον, ἀλλ' ἐξεπλάγην μόνον διὰ τὴν ἀναίδειαν τοῦ ταύτην.

Ἀπόκειται εἰς τὴν ἱκανότητα τοῦ ἱστοριογράφου ν' ἀκολουθήσῃ καὶ σημειώσῃ τὰς προόδους τοῦ καταστρεπτικοῦ τοῦ πνεύματος, τὸ ὅποσον ἐπαπειλεῖ ἀγαφάνδον τὴν κοινωνίαν, χωρὶς νὰ ληρθῇ τότε κανὲν σοβαρὸν καὶ ἰσχυρὸν μέτρον πρὸς καταστολὴν καὶ κατάσβεσιν αὐτοῦ. Εἰς αὐτὸν ἀπόκειται ν' ἀποδείξῃ μετὰ σαφηνείας καὶ ἀκριβείας πρὸ πάντων, τὴν ἀνομοιότητα ἣτις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἡμετέρας ἐπανάστασεως, καὶ ὄλων ἐκείνων τῶν ὁποίων ὁ κόσμος ὑπῆρξε τὸ θεάτρον. Θέλετε ἴδει ὅτι εἰς τὰ δύο κόμματα, οἱ ἀρχηγοὶ ἐπροσπάθουν μὲ πλεῖστον ἢ ὀλιγώτερον πλεονεκτήματα ἢ μέσα

δημοιολογούμενον, ότι ούτε οι συνοικισμένοι έχουν τα απαιτούμενα χρηματικά μέσα δια να συνοικισθώσιν, ούτε η Κυβέρνησις είναι εις κατάστασιν να τοῖς τὰ χορηγήσῃ, καὶ εἶναι ἐγκλημα, εἶναι ἐπιβουλὸς σκοπὸς τὸ νὰ ζητηθῇ κατὰ τὸ ἄρθρ 11 ἡ συνδρομὴ ἀπὸ διαφόρους ὁμογενεῖς, δυναμένους καὶ προαιρουμένους νὰ βοηθήσωσιν ;

Ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι πολλοὶ ἀγωνισταὶ, φέροντες σιμὰς ἐν τὰς πληγὰς των καὶ τὸ τρανὸν δεῖγμα τῆς τιμότητος, τὴν πτωχείαν, ἀναγκάζονται πολλάκις νὰ ἀπευθύνωνται ὄχι μόνον εἰς τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπλοὺς συναγωνιστάς των, ζητοῦντες περίθαλψιν. Δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι τοιαῦται αἰτήσεις ἤθελον παρουσιασθῆ καὶ εἰς τοὺς οἰκιστάς, τὰς ὁποίας λόγῳ φιλανθρωπίας καὶ συμπαθείας, δυσκόλως ἠδύναντο ν' ἀποποιηθῶσιν ὀλοσχερῶς. Ἄλλ' οἱ οἰκισταὶ οὔτε ἐξ ἰδίων των ἦτον δίκαιον νὰ παρέχουν τοιαῦτα βοηθήματα, οὔτε ἐκ των κεφαλαίων τοῦ συνοικισμοῦ ἠδύναντο, ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τῶν ἐντολέων των, νὰ ἐνεργήσωσι τοιαύτην δαπάνην, ὅσον εὐτελὲς καὶ ἂν ὑποτεθῇ τὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτούμενον ποσόν. Ἴδου ὁ ἀπλούστατος λόγος, ὅστις ὑπὲρ γόρευσε τὴν σύνταξιν τοῦ ἄρθρ. 13.

Εἶναι ἄρα γε ἀναγκαῖον νὰ ἐξηγήσωμεν τί σημαίνει, καὶ διὰ ποῖον σκοπὸν ἐτέθη εἰς τὸ ἄρθρ. 14 ἡ λέξις «πιστοποιητικά» ; Οἱ περὶ τὸν Αἰῶνα, κατὰ τὸ λεξικὸν τοῦ μυστικισμοῦ των ὀνομάζουσι τὰ πιστοποιητικά διπλώματα. Ἰσως οὕτως ὀνομάζοντο τὰ διπλώματα, τὰ ὁποῖα ἐξέδωκεν ἡ φιλορθοδοξία τοὺς θεοαίωτους, ὅτι ποτὲ οὐδ' ἐδιδάχθησαν, οὐδέ θέλουν διδάχθῃ οἱ συνοικισμένοι Ὀρακοβούλγαροι τὴν ἀπόρρητον ταύτην διάλεκτον. Ὅστις δὲ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ποῖον εἶναι τὸ ἀντικείμενον των πιστοποιητικῶν, ἄς ἐξετάσῃ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐνταῦθα Δημαρχίας καὶ των ὑπουργείων τὰ ὑπὸ των οἰκιστῶν των Μακεδόνων ἐκδοθέντα πιστοποιητικά.

Τούτῳ ἀπὸ τῆς ἀπαξ τοῦ ἔτους ἔπρεπε νὰ συνέρχωνται εἰς ἐν τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μέλη τοῦ συνοικισμοῦ, διὰ νὰ λαμβάνουν γνώσιν των ἐνεργειῶν, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως των οἰκιστῶν, νὰ πληροφορῶνται περὶ τῆς καταστάσεως τῆς προόδου τοῦ συνοικισμοῦ, καὶ ἐπὶ τέλους διὰ νὰ θεσπισθῶσιν, ἐὰν ὑπάρχῃ ἐλπίς συνοικισμοῦ. Ἴδου ὁ ἀπλούστατος λόγος τῆς ἐτήσιου πανηγύρεως, περὶ ἧς σαφέστατα ἐξηγεῖται τὸ ἄρ. 20. Ἡ πανήγυρις ἔπρεπε νὰ προσδιορισθῇ εἰς ἑορτάσιμον ἡμέραν, ὁποία εἶναι ἡ 21 Μαΐου, διὰ νὰ μὴν ἀπασχολῶνται ἄλλως οἱ συνοικισμένοι ἀπὸ τὰ συνήθη ἐπιτηδεύματά των. Ἄλλὰ διατί ἐπροτιμήθη ἡ 21 Μαΐου; Μήπως ; ἐὰν ἐπροτιμᾶτο ἡ ἑορτὴ τοῦ δεῖνος Ἁγίου, ἢ ἡ Κυριακὴ τοῦ δεῖνος μηνὸς ἤθε-

νὰ ἐγκαθιδρύσουν τοιαύτην ἢ τοιαύτην ἐξουσίαν, τοιαύτην ἢ τοιαύτην Κυβέρνησιν ; ἀλλὰ πάντοτε ἐπὶ των παγκοσμίων θάσεων πάσης ἀνθρωπίνου ἐνόητος, τὴν ὁποίαν ἐσεβάζοντο, καθεὶ ἐγνώσκον ὅτι αὐταὶ αἱ ἰδία βάσεις ἀνῆκον εἰς τὴν ἰδίαν των δύναμιν, ἧτις ἄνευ αὐτῶν δὲν ἠδύνατο μήτε νὰ διαρκῆσθῃ μήτε νὰ στερεωθῇ. Μεταξὺ ἡμῶν, μολοντοῦτο μίαν μόνην μερὶς φάνη ὅτι ὑπῆρξεν ἡ τοῦ μεγάλου λαοῦ, ὅστις ἤθελε νὰ ἦναι λευθερός μολοντόντι ἅπαντες ἐζήτουν τὴν ἐλευθερίαν, ἢ δὲ κυρίως ἀριστοκρατίαν, ἢ φυγὰς μὲν εἰς τὸν ἕξω κόσμον, ἀδύνατος δὲ ἐσωτερικῶς ἦτον ἀσήμαντος ὑπῆρχον πραγματικῶς δύο κόμματα, τὰ ὁποῖα χωρὶς νὰ συμπλέκωνται διὰ των ὅπλων, καὶ φέροντα τὰ αὐτὰ χρώματα, ἦσαν τοσοῦτον ἐναντία πρὸς ἀλλήλα, ὥστε τὸ ἐκ των δύο οὐδὲν ἄλλο διανοεῖτο, εἰμὴ τὴν ἀπόλειαν τοῦ ἄλλου. Ἐξέθεσα ἤδη ποῖον ἦτο τὸ πρῶτον αὐτῶν, τὸ ὁποῖον περιεῖχε τὸ μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἦτον ἀληθῶς τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἠσθάνετο ἐπιθυμίαν καὶ ἀνάγκην τῆς ἀξείως. Ἄς προσπαθῶμεν νὰ λάβωμεν μίαν ἰδέαν καὶ περὶ τοῦ ἄλλου, καὶ ἄς ἰδῶμεν πῶθεν ἐπήγαγε, κατὰ ποῖον τρόπον νῆργει, καὶ διὰ τῆς ἐρεύνης των μέσων αὐτῶν, θέλομεν καταρῆσαι κάλλιον μὲχρι τινὸς βαθμοῦ ἔφθασε, καὶ τίνι τρόπῳ ἠνῆθη νὰ φθάσῃ ; πρέπει ὅμως νὰ ἐνώσω ἐνταῦθα σκέψεις ἐνικᾶς καὶ ἰδιαίτερας παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς θέσεώς μας.

[ἀκολουθεῖ]

λον ἀποφύγει οἱ Ὀρακοβούλγαροι τὰς συκοφαντίας των περὶ τὸν Αἰῶνα ; Ἄς δημοσιεύσωσι ποίας κατὰ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ μυστικισμοῦ των θεωροῦν ἀποφράδας ἡμέρας, καὶ τοὺς ἐγγυώμεθα νὰ ἐξαλείψωσιν οἱ Ὀρακοβούλγαροι τὴν 21 Μαΐου, ἐὰν καὶ αὐτὴ εἶναι ἐκ των ἀποφράδων. Ἄλλὰ τίς ἢ χρεῖα, λέγει, πανηγύρεως ; εἶναι μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς ! ὅχι ἀπάντων. Ὁ συνοικισμὸς των Αἰολέων ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν ἐτήσιαν πανηγύριν του ἰδε τὸ ἄρθρ. τοῦ συνοικισμοῦ ἐκεῖνον. Ἄλλὰ τὰ ἄρθρ. 23, 24 καὶ 25, λέγουσιν, περιέχουσιν ὅλον τὸ μυστήριον τῆς ἀνεπαναστάσεως καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατακλισμοῦ. Τίς ἢ χρεῖα, ἐπιφέρουν, τοιαύτης διατάξεως, ἀνηκούσης εἰς μόνας τὰς καθαρῶς πολιτικὰς καὶ ἐπαναστατικὰς ἐταιρείας ; Ἄλλὰ κατὰ δυστυλίαν των καὶ αὐτὰ τὰ ἄρθρα ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸν κανονισμὸν των Κυδωνιέων, ἰδε τὰ ἄρθρα 10 καὶ 38 ἐκεῖνου. Ἐπαναστατικὸς λοιπὸν σκοπὸς ἔχει καὶ ὁ συνοικισμὸς των Κυδωνιέων ; ὁπόταν οἱ οἰκισταὶ ἐνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ τοῦ συνοικισμοῦ, ἐπόμενον ἦτον ν' ἀναδεχθῶσι τοιαύτας καὶ τὰ μέλη τοῦ συνοικισμοῦ ; δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προοδεύσῃ συνοικισμὸς μὲ μόνας τὰς προσπάθειαις τῶν ὀλιγῶν οἰκιστῶν του ἰδοῦ ὅλον τὸ μυστήριον των ἄρθρων 23 καὶ 25. Ἡ Κυβέρνησις δὲν παρεδέχθη τὰς διατάξεις ταύτας, διότι ἐνόμισεν, ὅτι δυνάμει τῆς λέξεως « ὑποχρεούται » ἠδύνατο οἱ οἰκισταὶ νὰ καταπίσωσι τοὺς οἰκιστομένους ἐπιβάλλοντες εἰς αὐτοὺς δυσανάλογα μὲ τὰς δυνάμεις των βάρη. Δὲν ἔχομεν τὴν αὐτὴν γνώμην ἢ λέξις ὑποχρέωσις εἰς παρομοίαις των ἰδιωτῶν σχέσεις σημαίνει τὴν ἀπλήν προαίρεσιν διὰ νὰ ὑπάρχῃ φόβος καταπίσεως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀτομικὴ κύρωσις, καὶ τοιαύτης μὴ ὑπαρχούσης, οὐδεὶς ἐκ προαιρέσεως ἀναδέχεται δυσανάλογα τῆς δυνάμεώς του βάρη.

Ἐρχεται ἐπὶ τέλους καὶ τὸ ἄρθρ. 29, ἐδῶ ἐμφαίνεται, φωνάζουν, ὅλον τὸ σύστημα τῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς Πατρίδος. Τὸ Ἡρακλῆσιον ὅρος ὁ λέων, ἢ χαλκίμβολος τριήρης, καὶ ὁ δίετος πελεκυς τῆς σφραγίδος, εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἐκρήξεως τῆς ἀντιμεταβολῆς, τῆς σφαγῆς καὶ τῆς λεηλασίας των ἀνθρώπων ; μέχρι τίνος θὰ σταματήσετε ἄνθρωποι τῆς ἀγυρτείας ; Τὰ καθ' ὑμᾶς σύμβολα τῆς καταστροφῆς εἶναι ἀπλούστατα ἐμβλήματα των φυλῶν αἵτινες συνοικίζονται. Περιμείνατε τὴν κατασκευὴν τῆς σφραγίδος διὰ νὰ τὸ πληροφορηθῆτε, ἐὰν δὲν ἔχετε γνώσιν τῆς ἱστορίας των ἐθνῶν. Τὸ σχέδιον τῆς σφραγίδος ἐχαράχθη ἀπὸ ἐντιμον καθηγητὴν, ἐγκρατῆ τῆς φιλολογίας, ἀνθρωπῶν εἰρήνης καὶ σεβασμοῦ. Παρεδέχθησαν σφραγίδα οἱ Ὀρακοβούλγαροι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, μὲ τὸν ὁποῖον παρεδέχθησαν καὶ οἱ Κυδωνιεῖς, ἰδε τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ κανονισμοῦ ἐκεῖνον.

Καταστρέψαντες διὰ πραγμάτων καὶ διὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου ὅλον τὸν σαθρὸν οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον ἢ κακὴ πίστις ἀνήγειρεν, ὀφειλομεν νὰ κυρῶμεν, ὅτι εἰς τὸν συνοικισμὸν των Ὀρακοβούλγαρων δὲν εἶναι πραγματικῶς δεκτοί, εἰμὴ οἱ ἔχοντες τὴν καταγωγὴν των συνοικισμένων φυλῶν καὶ ἀπολαμβάνοντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ; τὸ βιβλίον τῆς ἐγγραφῆς των μελῶν, τὸ ὁποῖον θέλει τυπωθῆ προσεχῶς, μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Εἶναι μὲχρι τοῦδε ἐγγεγραμμένοι τετρακόσιοι πενήντα περίπου, συνιστῶντες χιλίας περίπου πεντακοσίας ψυχὰς, οἱ περισσότεροι οἰκογενειάρχαι, ὅλοι τίμιοι πολῖται καὶ οἱ πλείοτεροι γενναῖοι ἀγωνισταὶ, μεταξὺ δὲ ὄλων, τὸ παραδοξώτερον, δὲν ὑπάρχουν, εἰμὴ τρεῖς ἄνευ τακτικοῦ ἐπιτηδεύματος.

Δὲν πρέπει ἐνταῦθα νὰ περιλειψώμεν πρὸς ἰδιαίτερον ἔπαινον των Ὀρακοβούλγαρων, ὅτι ἐφόσον ἐστάθησαν ἀτρόμητοι πολεμισταὶ καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ἐπὶ τοσοῦτον ἐφάνησαν εἰρηνικοί, φιλεργοὶ καὶ ἀγαθοὶ πολῖται μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς εἰρήνης, ἐξεληθόντες ἀπὸ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον μὲ τὴν ἐντιμον πτωχείαν, τὸ κληροδόμημα ὄλων των εἰλικρινῶν πατριωτῶν, δὲν κατέφυγον εἰς ληστείας καὶ πειρατείας, οὔτε εἰς φόνους ἢ συνωμοσίας, ἀλλ' ἐπροτίμησαν τὴν ἐργασίαν, δι' αὐτῆς καὶ μόνης πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Οὗτοι εἶναι οἱ συνοικισμένοι Ὀρακοβούλγαροι, τοὺς ὁποίους οἱ μὲν περὶ

τὸν Αἰῶνα ὀνομάζουσι τὰ ἐν ταῖς ἀγυαῖς ἄπορα καὶ ἐπιτραχηλισμένα περιτρίμματα, οἱ δὲ περὶ τὴν Ἀθηναίων τρεῖς τέσσαρας Κωνσταντινουπολίτας καὶ ὄλους ἀρρήτορας, ἀθεμίτους, ἀνεστίους καὶ κακούργους. Ἐὰν ἔχετε δυσμενεῖς προσωπικὰς, ἐὰν φλέγεσθε ἀπὸ τὰ ἄγρια πάθη, ἐξανατρίψατε τὰ βέλη σας κατὰ των προσώπων, ἐξακολουθεῖτε νὰ ὑβρίζετε τοὺς ἀντιπάλους σας οὔτω τὰ βέλη σας τρυπῶν τοὺς βράχους, καὶ αἱ ὕβρεις σας εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπιστρέφουσιν. Ἄλλ' εἶναι ἀνόσιον καὶ ἀπάνθρωπον νὰ καταπέσειτε ἐναντίον ὀλοκλήρου ομάδος τιμίων καὶ ἡσύχων πολιτῶν, εἰς μίαν τοσοῦτον ἱερὰν ὑπόθεσιν.

Ἐπειδὴ ἐν ἀπὸ τὰ ρωσικῶδηντικείμενα των προσβολῶν σας εἶναι καὶ ὁ Κ. Χρηστίδης, ὀλιγορροῦντες τὰς θανατοῦσας ὕβρεις, τὰς ὁποίας καὶ ἄλλοτε καὶ κατ' ἐπανάληψιν κατηλικῶς ἐπισωρεύετε κατ' αὐτοῦ, παραχωροῦντες εἰς τοὺς περὶ τὴν Ἀθηναίων τὸ προνόμιον τοῦ νὰ σεμνύνωνται εἰς τὴν εὐγενῆ καταγωγὴν των ἀρχοντοπούλων τοῦ Φαναρίου, μὲ τὰ ὁποῖα συνδιαίτῃται καὶ ὁ εὐγενῆς συντάκτης των, ἐνομιμασμένον χρέος μας νὰ ψεύσωμεν μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον μὴ ἀνφορᾶν διὰ πάντα τὰς περὶ των πολιτικῶν δοξασίων του ἀγενεῖς συκοφαντίας σας. Ὁ κύριος Χρηστίδης δὲν εἶναι μὲν Σεπτεμβριανός, ἀλλ' εἶναι ἴσως συνταγματικώτερος καὶ ἀπὸ πολλοὺς Σεπτεμβριανούς, φρονεῖ καὶ δὲν διατάζει νὰ κηρύττῃ, ὅτι διὰ μόνου τοῦ Συντάγματος ἢ Ἑλλάς δύναται νὰ ἐξηυτυχεῖ καὶ ἐνδοξὸν μέλλον. Δὲν ἔχει, οὔτε δύναται νὰ ἔχῃ τὴν παραμικρὰν δυσμένειαν πρὸς τοὺς Σεπτεμβριανούς, διότι δὲν ἔλαβε κάμμιναν προσωπικὴν ἀφορμὴν, ἀπ' ἐναντίας νομίζει, ὅτι εἶναι ἀξίεπαινοι, διότι κατέβαλον προσπάθειαν διὰ νὰ φέρωσιν εἰς εὐτυχὲς πέρας τὴν μεταβολὴν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾶ τὰς μεταξὺ τῆς Τουρκίας σχέσεις μας, ἐφρόνι πάντοτε καὶ φρονεῖ, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει μέγιστον συμφέρον νὰ διακηται μετὰ τῆς δυνάμεως ταύτης φιλικώτατα καὶ ὄλους εἰρηνικὰ καὶ ὡς ὑπουργός, καὶ ὡς Πρέσβυς ἐδειξῆ διὰ τῆς διαγωγῆς του, ὅτι τοιοῦτον εἶναι τὸ φρόνημά του. Ἐάν τις ἤκουσεν, ἢ εἶδε τὸν κύριον Χρηστίδην, λέγοντα, γράφοντα, ἢ ἐνεργῶντα διαφορετικὰ, ἄς τὸ κηρύξῃ καὶ ἀναδεχόμεθα τὴν εὐθύνην ; ἐπειδὴ δὲ περὶ κανονισμοῦ ὁ λόγος, λέγομεν καὶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἔλαβε τὸ ὀλιγώτερον μέρος εἰς τὸν προκείμενον συνοικισμὸν των Ὀρακοβούλγαρων εἶναι ὁ Κύριος Χρηστίδης. Ὅταν ἐγένετο ἡ ἐκλογή των πληρεξουσίων Ὀρακοβούλγαρων διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις συνέλευσιν, ὁ κύριος Χρηστίδης διέτριβεν εἰς Σύρον. Ὅταν κατὰ τὴν 2. Ἀπριλίου 1844 συνεκρότησαν συνέλευσιν οἱ Ὀρακοβούλγαροι καὶ διώρισαν οἰκιστάς, ὁ Κύριος Χρηστίδης διέτριβεν ἐπίσης εἰς Σύρον, χωρὶς νὰ ἦναι οὔτε μέλος τοῦ κανονισμοῦ.

Ὅταν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1845 συνηλθον ἐκ νέου καὶ ἕκαμαν προσθαφαίρεσις εἰς τὰ μέλη των οἰκιστῶν, ὁ Κύριος Χρηστίδης δὲν ἦτον ἀκόμη οὔτε μέλος ; ἐχρειάσθη νὰ ἔλθωσιν εἰς αὐτὸν δις καὶ τρίς ἐπιτροπαί, συγκαίμενοι ἀπὸ ἐντίμους ἀξιωματικοὺς καὶ ἰδιώτας Ὀρακοβούλγαρους διὰ νὰ ἐνώσῃ νὰ γένῃ ἀντιπρόεδρος των οἰκιστῶν, διὰ τὴν πρός ὄρος αὐτῶν καὶ πρότερον καὶ μὲχρι τῆς σήμερον εἶναι ὁ ὑποστράτηγος Κ. Χρηστίδης. Ὁ Κύριος Χρηστίδης δὲν ἔχει κάμμιναν ἀνάγκην τοῦ συνοικισμοῦ ; δὲν ἠθέλησεν ὅμως νὰ θεωρηθῇ ἐγωῖστῆς, οὔτε ν' ἀποτρέψῃ τοὺς συμπολίτας του ἀπὸ νόμιμον καὶ εὐγενῆ σκοπὸν, τὸν ὁποῖον μὲ πολλὴν ζῆλον πρὸς κολλοῦ ἐδίωκον.

Ἴδου ἡ λύσις τοῦ Ὀρακοβούλγαρικῦ δράματος, ἰδοῦ ὅλον τὸ μυστήριον καὶ τοῦ ἀθλοῦ ἐβδόμου στρατηγήματος. Ἐπιπροαγγίζομεν τὰς παρατηρήσεις μας, προτρέποντες καὶ αὐτὶς τοὺς Κυρίους ἀντιπολιτευομένους νὰ ἦναι λογικώτεροι. ἠθικώτεροι καὶ νὰ ἐγκαταλείψωσι μίαν ὁδὸν, ἧτις τοὺς ἐβρίψε καὶ θέλει τοὺς ρίψῃ βεβαίως εἰς ἄλλα μύρια ἄτοπα. (ἐκ τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ.)

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.